

„והפעלת שיטת לחימה שאין עליה מענה“ השלמתי את דבריו, והוספתי, כשאני פונה למגיד, „כשהאויב שפרץ למוצב סועל בתוך תעלות הקשר — אין ערך לכלי הנשק המוצבים בעומק, מכיון שאין הם יכולים להנחית עליו אש-משמידה. האויב חדר למוצב ולוחם בכוחותינו מתוך תעלות הקשר: במוצב של דן — ישיג הפתעה ועדיפות בהלחמו עם כל עמדה ועמדה בנפרד ובהגיעו אל העמדה מטוח כוה, ותחת מחסה כזה, שמהעמדה אין כלל אפשרות לגלותו או להפעיל כלי נשק כלפיו. ואם נמשיך בקו מחשבה זה ניוכח שאף תכנון הפעלת העתודה שלנו אינו מנסה כלל לענות על מצב בו האויב חדר למוצב ולוחם בכוחותינו מתוך תעלת הקשר: עיבוי המערך רק מכניס יותר כוח-אש למוצב, לעמדות המכוונות אל מחוץ לגדר. התקפת הנגד המקבילה מכוונת אל האויב הנע או הנערך מחוץ לגדר. התקפת הנגד המאוחרת נערכת כשהמצב במוצב הנידון הוא לאחר יאוש. אפילו הנחתת אש על מוצבנו, הניתנת בהנחה של פגיעות מנימליות בכוח-תינו המחופרים — אינה יעילה נגד האויב הנע בתעלות הקשר שלנו!“

„במלים אחרות“ אמר המגיד, „מכיון שהאויב לוחם בנו מתוך תעלות הקשר, אתה מציע לותר עליהן?“
 „אינני יודע“ אמרתי „מוצב הנקניק שלא היו בו תעלות קשר יכול היה, לפחות, להתמודד עם האויב. בכל אופן השאלה כשהיא מוצגת במלוא חריפותה היא: האם מצדיקים הנוחיות והמחסה, שתעלות הקשר נותנות ל-כוחותינו, את הסיכון הצפון בעצם קיומן?“
 המגיד נד בראשו: „אכן, זו בעיה, וכשהוא פונה אל כולנו, הוסיף „הבה ונערוך דיון בנושא זה מחר בערב. אני בטוח שלכולכם יהיה מה לומר בענין, ואני מקוה שתתכוננו היטב.“

ישראל, מפקד הטיירים, חיך בהנאה. „אפשר, אמנם להסתכל על מה שאירע במוצב כתף כעל מקרה מצער“, אמרתי, „אולם לדעתי עלינו לראות את הצד העקרוני במה שקרה, ולנסות ללמוד ממנו את הלקח. ההגנה שלנו בנויה על האש, ואמצעי האש שלנו מאורגנים כך, שיהיו עשויים לפעול באופן מכסימלי כלפי השטחים המהויים אפשרויות התקפה של התוקף נגד המגן. כל המחשבה המונחת ביסוד תכנון ההגנה — נפסקת עליי הגדר.“

„זה לא כל כך מדויק“ הפסיק אותי המגיד „תכונת קו עמדות שני במוצב?“
 „יותר מזה“ אמרתי „בנינו אותו.“
 „בשביל מה?“ שאל המגיד כשהוא מנסה לקבל את התשובה הידועה מאתנו.
 „כאן וכנס פנחס לשיחה: „המוצב מוכרח להיות בנוי על עומק.“
 „כן, זה ברור, אמר המגיד — אך לשם מה העומק במוצב כש„מתחם“ הפלוגה בנוי בעומק?“
 „אתה מתכוון להחדיר להכרתנו את הרעיון, שמיקום כלים בעומק המוצב נועד למנוע מן האויב — שפרץ את הגדר והצליח להתגבר על הכלים הממוקמים בקדמת המערך — להמשיך להתקדם בתוך המערך, מבלי אפשרות להנחית אש משמידה עליו?“ אמרתי.
 „בדיוק“ אישר המגיד — „כלומר: המחשבה לא נפסקה על-ידי הגדר.“
 „איך מושגת הפתעה?“ שאלתי.
 „מה זה שייך לכאן?“ שאל ישראל.
 „ענה לי — ואז תדע“ עניתי.
 „גו זה ברור. הפתעה מושגת בזמן, במקום או בהפעלת כלי נשק בלתי צפויים מראש.“

האם מצדיקים הנוחיות והמחסה. שתעלות הקשר נותנות לכוחותינו. את הסיכון הצפון בעצם קיומן?“

הקורא:

בעיה זו הועמדה כנושא לדיון בסיכומו של הסיפור „הגנת משלט, המזלג“, אשר את קריאתו סיימת זה עתה.

מה היית אתה אומר בדיון על נושא זה?
 כיצד ניתך, לדעתך, להתגבר על סיכון זה?

המערכת מציגה בעיה זו כנושא לתחרות רשימות מס' 13
 תנאי התחרות — ראה בעמוד 39

הלהבה — וזה שהרגלים עמדו לנוע דרכו להסתערות על יעד זה. בדרך כלל היתה פעולת הלהביות בטוח של 100 מטר מהיעד. אפשר לקיים תנאים אלה, ונמציא אפילו ככדאי לנצל אש מסייעת כבר בשלב הצבת ה"דבור" במקום הרצוי שנועד לכך כדי לאפשר את הפעלתו בטוח היעיל שלו. בשל כמות הדלק שבו שלרוב היתה מוגבלת, הכרחי היה לנצלו כלפי מטרת נבחרת בלבד.

מטרות אלו נבחרו בשביל הלהביות מתוך מגמה לנצל במידת-המכסימום את תכונות הלהבה — וכי אמור, היו אלה מטרות שקשה היה לטפל בהן בכלי-נשק אחרים. למשל: — "בונקרים" יפניים בבורמה ובמזרח הרחוק; אך גם ביצורי מגן ללא מכסה-ראש כגון שוחות וחפירות; מקומות מחסה טבעי כמו תערלות, מכתשים, צמחית-שיחים צפופה. כאשר תקף הלהביות את כל אלה וניטרלם נהנה הוא מיתרון נייכרי, כי האנשים שבמקומות-התגוננות אלה תכופות לא יכלו כלל להפעיל נשק ואף לא לקיים תצפית, שעה שטיפות-החומר הבווערות חדרו פנימה ופגעו בהם.

יורשה נא לי, איפוא, לסיים בצער: — "יהי זכרו של הדבור ברוך"!

"עמודי-האש"

אנשיה במישרין — הכרח היה לעתים-קרובות לפנותה למשך זמן הבערה, העמדה בוטרלה, והאנשים חדלו לפעול עד אשר תפסו עמדות-משנה, הפחד שהרגישו גייסות בעת התקפת הלהביות, שעה שציפו במתיחות לרגע בו ידעו אם אמנם יפגעו או לא — ניטרלם אף הוא. זאת ועוד — האש המסונרת בלילה, והעשן, פגעו גם בכושר התצפית והראיה. תכונות אלו של להבת הלהביות, והאפקט שלה — הם אשר הכתיבו את דרכי תפעול הכלי. אכן, על-אף המגבלות שבו היתה והיתה הצדקה לפתח דוקא כלי-נשק זה, שעל הרוב אף אינו יקר.

מעצם ציורים אלה לטיב האפקט שהיה נוצר ע"י הלהביות, נקל להבין כי חלוא-האפקט נוצר רק כאשר הופעלו כלים אלה במרוכז. בדרך-כלל השתמשו בלהביות רק כאשר אי אפשר היה לבצע את המשימה באמצעים אחרים; ואחד השיקולים לכך היה ודאי הרצון למנוע מהאויב את ההתרגלות ואת הפיתוח של אמצעים-נגדיים*.

כן נהוג היה ל"כסות" — הן באש תלולת-מסלול והן בזו שטוחת-מסלול — את השטח שעליו הונחתה

* ראה במערכות" חובי" ג"א עמוד 64 כיצד להלחם בוורקי האש".

תחרות רשימות מס. 13

(ראה עמ' 37)

1. התחרות פתוחה לכל חייל בצה"ל — בשירות סדיר או בשירות מילואים — ללא הגבלת דרגה.
2. גדלה של הרשימה — לא יותר מ-1000 מלים (כ"ע עמודי "מערכות").
3. הרשימה הזוכה תתפרסם ב"מערכות".
4. הזוכה יקבל פרס; מספרי "מערכות", לפי בחירתו, בסכום של 10 (עשר) ל"י. הפרס — נוסף לשכר-הסופרים.
5. המערכת רשאית לפרסם, לפי בחירתה, כל רשימה שתתקבל לתחרות, בתשלום שכר-סופרים.
6. לתחרות תכנסנה אותן רשימות שתגענה למערכת (ת.ד. 7026, תל-אביב) עד יום 15.4.57.